

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2021/954,

14. juuni 2021,

millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste COVID-19 vaksineerimis-, testimis- ja läbipõdemistõendite (ELi digitaalne COVID-tõend) väljaandmise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik seoses kolmandate riikide kodanikega, kes seaduslikult viibivad või elavad COVID-19 pandeemia ajal liikmesriikide territooriumil

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti c,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Schengeni *acquis* kohaselt võivad liidus seaduslikult viibivad või elavad kolmandate riikide kodanikud liikuda vabalt ka kõigi teiste liikmesriikide territooriumil 90 päeva 180-päevase ajavahemiku jooksul.
- (2) Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) peadirektor kuulutas 30. jaanuaril 2020 koroonaviiruse haigust-19 (COVID-19) põhjustava raskekujulise ägeda respiratoorse sündroomi koroonaviiruse-2 (SARS-CoV-2) ülemaailmse puhangu rahvusvahelise tähtsusega rahvatervisealaseks hädaolukorraks. 11. märtsil 2020 andis WHO hinnangu, milles COVID-19 iseloomustatakse kui pandeemiat.
- (3) Selleks et SARS-CoV-2 levikut pidurdada, on liikmesriigid võtnud teatavaid meetmeid, mis on mõjutanud liikmesriikidesse ja nende territooriumil reisimist, nagu riiki sisenemise piirangud või piiriülestele reisijatele kehtestatud nõue jääda karantiini või eneseisolatsiooni või teha SARS-CoV-2 nakkuse test. Sellistel piirangutel on kahjulik mõju isikutele ja ettevõtjatele, eelkõige piirialadel elavatele isikutele, kes ületavad piiri iga päev või sageli töö, ettevõtluse, hariduse omandamise, pereelu, arstiabi või lähedase eest hoolitsemise tõttu.
- (4) Nõukogu võttis 13. oktoobril 2020 vastu soovitus (EL) 2020/1475, ⁽²⁾ milles võeti kasutusele koordineeritud lähenemisviis, et piirata vaba liikumist COVID-19 pandeemia reageerimisel.
- (5) Nõukogu võttis 30. oktoobril 2020 vastu soovitus (EL) 2020/1632, ⁽³⁾ milles soovitas liikmesriikidel, kelle suhtes Schengeni *acquis* on siduv, kohaldada soovitus (EL) 2020/1475 sätestatud üldpõhimõtteid, ühiseid kriteeriume, ühiseid künniseid ja meetmete ühist raamistikku, sealhulgas soovitusi koordineerimise ja kommunikatsiooni kohta.
- (6) Paljud liikmesriigid on hakanud välja andma või kavatsevad välja anda COVID-19 vastu vaksineerimise tõendeid. Et selliseid vaksineerimistõendeid saaks tulemuslikult kasutada piiriülesel reisimisel liidus, peavad need aga olema täielikult koostalitlusvõimelised, ühilduvad, turvalised ja kontrollitavad. Liikmesriigid vajavad ühist käsitlet vaksineerimistõendite sisu, vormingu, põhimõtete, tehniliste standardite ja turvalisuse taseme kohta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 9. juuni 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 11. juuni 2021. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 13. oktoobri 2020. aasta soovitus (EL) 2020/1475, mis käsitleb koordineeritud lähenemisviisi vaba liikumise piiramisele COVID-19 pandeemia reageerimisel (ELT L 337, 14.10.2020, lk 3).

⁽³⁾ Nõukogu 30. oktoobri 2020. aasta soovitus (EL) 2020/1632, mis käsitleb koordineeritud lähenemisviisi vaba liikumise piiramisele COVID-19 pandeemia reageerimisel Schengeni alal (ELT L 366, 4.11.2020, lk 25).

- (7) Enne käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva on mitu liikmesriiki juba vabastanud vaktsineeritud isikud teatavatest reisipiirangutest. Kui liikmesriik aktsepteerib tõendatud vaktsineerimist, et loobuda SARS-CoV-2 leviku piiramiseks kooskõlas liidu õigusega kehtestatud reisipiirangutest, nagu nõue jääda karantiini, eneseisolatsiooni või teha SARS-CoV-2 nakkuse test, tuleks nõuda, et ta aktsepteeriks samadel tingimustel vaktsineerimistõendit, mille on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/953⁽⁴⁾ välja andud teine liikmesriik. Aktsepteerimine peaks toimuma samadel tingimustel, mis tähendab, et näiteks kui liikmesriik peab ühe vaktsiinidoosi manustamist piisavaks, peaks sama nõue kehtima sellise vaktsineerimistõendi omajale, millel on märke sama vaktsiini ühe doosi manustamise kohta.
- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 726/2004⁽⁵⁾ kohane ühtlustatud kord ei tohiks takistada liikmesriikidel otsustada aktsepteerida vaktsineerimistõendeid, mis on välja antud muude COVID-19 vaktsiinide puhul, millele liikmesriigi pädev asutus on andnud müügiloa vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/83/EÜ⁽⁶⁾; vaktsiinide puhul, mille jaotamine on ajutiselt lubatud vastavalt nimetatud direktiivi artikli 5 lõikele 2; ja vaktsiinide puhul, mis on läbinud WHO erakorralise kasutusloa saamise menetluse. Kui sellisele COVID-19 vaktsiinile antakse hiljem müügiluba vastavalt määrusele (EÜ) nr 726/2004, hõlmaks vaktsineerimistõendi samadel tingimustel aktsepteerimise kohustus ka vaktsineerimistõendeid, mille liikmesriigid on kõnealuse COVID-19 vaktsiini puhul välja andnud, olenemata sellest, kas vaktsineerimistõend anti välja enne või pärast tsentraliseeritud korras loa andmist. Määrusega (EL) 2021/953 on kehtestatud COVID-19 vastu vaktsineerimist, selle testimist ja selle läbipõdemist kinnitavate koostalitlusvõimeliste tõendite (ELi digitaalne COVID-tõend) väljaandmise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumise õiguse kasutamist COVID-19 pandeemia ajal. Seda kohaldatakse liidu kodanike ja kolmandate riikide kodanike suhtes, kes on liidu kodanike pereliikmed.
- (9) Konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta,⁽⁷⁾ artiklite 19, 20 ja 21 kohaselt võivad nende sätetega hõlmatud kolmandate riikide kodanikud liikmesriikide territooriumil vabalt liikuda.
- (10) Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/399⁽⁸⁾ sätestatud ühiste normide kohaldamist seoses isikute üle sisepiiride liikumisega, ning et hõlbustada sellise vaba liikumise õigusega kolmandate riikide kodanike reisimist liikmesriikide territooriumil, tuleks määrusega (EL) 2021/953 kehtestatud COVID-19 vastu vaktsineerimist, selle testimist ja selle läbipõdemist kinnitavate koostalitlusvõimeliste tõendite väljaandmise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistikku kohaldada ka nende kolmandate riikide kodanike suhtes, keda kõnealune määrus veel ei hõlma, tingimusel et nad seaduslikult viibivad või seaduslikult liikmesriigi territooriumil ja neil on kooskõlas liidu õigusega õigus reisisid teistesse liikmesriikidesse.
- (11) Käesolev määrus on mõeldud hõlbustada proportsionaalsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtte kohaldamist vaba liikumise piirangutele COVID-19 pandeemia ajal, püüdes samal ajal tagada rahvatervise kõrgel tasemel kaitse. Seda ei tuleks käsitada pandeemia ajal vaba liikumise või muude põhiõiguste piirangute kehtestamise hõlbustamise või soodustamisena. Lisaks ei saa määrusega (EL) 2021/953 kehtestatud tõendite kontrollimise vajadus iseenesest õigustada piirikontrolli ajutist taaskehtestamist sisepiiridel. Kontroll sisepiiridel peaks jääma viimaseks abinõuks, mida rakendatakse määruses (EL) 2016/399 sätestatud erinormide kohaselt.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/953, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste COVID-19 vaktsineerimis-, testimis- ja läbipõdemistõendite (ELi digitaalne COVID-tõend) väljaandmise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumist COVID-19 pandeemia ajal (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimite käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67).

⁽⁷⁾ EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19.

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

- (12) Kuna käesolevat määrust kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes juba seaduslikult viibivad või elavad liikmesriikide territooriumil, ei tuleks seda tõlgendada nii, et see annab neile kolmandate riikide kodanikele, kes soovivad reisida mõnda liikmesriiki, õiguse saada sellest liikmesriigist enne selle territooriumile saabumist ELi digitaalse COVID-tõendi. Liikmesriikidelt ei nõuta vaktsineerimistõendite väljastamist konsulaaresindustes.
- (13) Nõukogu võttis 30. juunil 2020 vastu soovitusel (EL) 2020/912 (*) Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta. Käesolev määrus ei hõlma mittehädavajaliku liitu reisimise ajutisi piiranguid.
- (14) Euroopa Liidu lepingule (ELi leping) ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev määrus põhineb Schengeni *acquis*'l, otsustab Taani selle protokoll artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu otsuse tegemist käesoleva määruse üle, kas ta rakendab seda oma riigisisises õiguses.
- (15) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ⁽¹⁰⁾. Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Selleks et liikmesriigid saaksid määruse (EL) 2021/953 tingimuste kohaselt aktsepteerida COVID-19 tõendeid, mille Iirimaa on välja andnud oma territooriumil seaduslikult viibivatele või elavatele kolmandate riikide kodanikele liikmesriikide territooriumil reisimise hõlbustamiseks, peaks Iirimaa kõnealustele kolmandate riikide kodanikele välja andma COVID-19 tõendid, mis vastavad ELi digitaalse COVID-tõendi usaldusraamistiku nõuetele. Iirimaa ja teised liikmesriigid peaksid tunnustama käesoleva määrusega hõlmatud kolmandate riikide kodanikele välja antud tõendeid vastastikkuse põhimõtte alusel.
- (16) Käesolev määrus on õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud vastavalt 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 1, 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 ja 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 tähenduses.
- (17) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)⁽¹¹⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ⁽¹²⁾ artikli 1 punktis C osutatud valdkonda.
- (18) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)⁽¹³⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis C osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ⁽¹⁴⁾ artikliga 3.
- (19) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi

(*) Nõukogu 30. juuni 2020. aasta soovitus (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta (ELT L 208 I, 1.7.2020, lk 1).

(10) Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

(11) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

(12) Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

(13) ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

(14) Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)⁽¹⁵⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis C osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL⁽¹⁶⁾ artikliga 3.

- (20) Kuna käesoleva määruse eesmärki hõlbustada COVID-19 pandeemia ajal mõne liikmesriigi territooriumil seaduslikult viibivate või elavate kolmandate riikide kodanike reisimist, kehtestades isikute COVID-19 vastu vaksineerimist, testitulemust või läbipõdemist kinnitavate koostalitlusvõimeliste COVID-19 tõendite väljaandmise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistiku, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) Käesolev määrus peaks COVID-19 pandeemiast tingitud olukorra pakilisuse tõttu jõustuma *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.
- (22) Euroopa Andmekaitseinspektori ja Euroopa Andmekaitse nõukoguga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725⁽¹⁷⁾ artikliga 42 ning nad esitasid ühisarvamuse 31. märtsil 2021⁽¹⁸⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Liikmesriigid kohaldavad määruses (EL) 2021/953 sätestatud õigusnorme nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei kuulu nimetatud määruse kohaldamisalasse, kuid kes seaduslikult viibivad või elavad nende territooriumil ja kellel on kooskõlas liidu õigusega õigus reisida teistesse liikmesriikidesse.

Artikkel 2

Tingimusel et Iirimaa on teatanud nõukogule ja komisjonile, et ta aktsepteerib liikmesriikide poolt käesoleva määrusega hõlmatud isikutele välja antud tõendeid, millele on osutatud määruse (EL) 2021/953 artikli 3 lõikes 1, aktsepteerivad liikmesriigid määruse (EL) 2021/953 tingimuste kohaselt COVID-19 tõendeid, mille Iirimaa on välja andnud kolmandate riikide kodanikele, kellel on õigus liikmesriikide territooriumil vabalt reisida, vormingus, mis vastab määruses (EL) 2021/953 sätestatud ELi digitaalse COVID-tõendi usaldusraamistiku nõuetele.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. juulist 2021 kuni 30. juunini 2022.

⁽¹⁵⁾ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽¹⁶⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

⁽¹⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

⁽¹⁸⁾ *Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 14. juuni 2021

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
president
A. COSTA
